

[Søren P. Larsen.]

vil være tilstrækkelig rummelige, saa den Trang, der opstaar under de nuværende Forhold, kan afhjælpes.

Jeg kan derfor straks erklære, at vi fra Venstres Side er villige til at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse og gøre det ret hurtigt. Jeg synes, at som det er opbygget, er det let overskueligt, og derfor er der ingen Grund til at kræve Udvalgsbehandling. Jeg synes, det er helt let at finde ud af. De 15 pCt.s Forøgelse af Raadighedsbeløbet er en gammel Bekendt; det har vi taget Stilling til nogle Gange, og Eengangsbeløbet er jo en Hjælp fortrinsvis til dem, som ikke har kunnet skaffe sig det nødvendige Tøj m. v., og dette, at man vil give et Beløb over hele Linien, kan vi fuldt og helt tiltræde.

Jeg har med Interesse læst Bemærkningerne til Lovforslaget saavel som den højtærede Ministers Forelæggelsestale, hvori den højtærede Minister har gjort Rede for, at man i Regeringen har overvejet forskellige Ting angaaende Ændringer i Loven om Alders- og Invalidere, og jeg forstaar saa godt, at saadanne Tanker kan opstaa; men jeg maa ogsaa bøj mig for de Grunde, som den højtærede Arbejds- og Socialminister har fremført for at komme med dette Forslag og ikke komme med et fuldt udbygget Forslag. Alle vi, som har beskæftiget os med denne Lovgivning, ved, at det er en ret omstændelig Lovgivning, og at der er mange Hensyn at tage, og derfor bliver jeg ikke forbavset over, at Regeringen har den Opfattelse, at en omfattende statistisk Undersøgelse skal fremskaffes, før man kan vide, hvor man er henne. Jeg har her den Glæde at kunne meddele, at vi inden for Venstrepartiet i den Venteperiode, der har været, hvor vi ingen Regering har haft, og hvor Rigsdagen har ligget nogenlunde stille, har arbejdet en hel Del med alle de Forhold, der knytter sig til en Ændring af Fradragsreglerne. Vi har arbejdet saa vidt og saa langt, vi kunde, og jeg maa tilføje, at Embedsmændene i Centraladministrationen adskillige Gange har været os til stor Nytte, og vi vil gerne bringe vor Tak for den Forstaaelse og Velvilje, vi har mødt, og den Lyst til at hjælpe os til Rette, naar vi arbejdede med at fremskaffe Oplysninger, som vi ikke paa egen Haand kunde fremskaffe. Her er Spørgsmaalet om Fradragsreglerne netop ret vigtigt og noget, som ganske givet maa tages op til Revision inden ret længe, fordi der melder sig mange Urimeligheder, naar Forholdene har artet sig, som de har gjort de senere Aar.

Men foruden den tekniske Side har den

højtærede Minister peget paa en anden Side af denne Sag, nemlig Ønskeligheden af, at de finansielle Forhold maatte være mere afklarede. Der er ingen af de tidligere Talere, der har nævnt dette. Derfor ønsker jeg at fremhæve den højtærede Ministers forstandige Begrundelser, for det nytter jo ikke, at man stiller Satserne op, hvis man ikke samtidig skaffer Klarhed over, om de store økonomiske Midler, der skal til — og der er jo Tale om store Midler, naar vi tager de mange Aldersrentenydere, vi har her i Landet —, ogsaa kan fremskaffes. Det er efter min Mening et af de Forhold, vi maa tage op til nærmere Undersøgelse. Jeg synes ikke, man kan bebrejde Regeringen, at den under disse Forhold, saa længe der er saa mange og vigtige Forhandlinger og Undersøgelser, som staar paa, siger: indtil man bliver klar over, hvordan man sidder i det, maa man i en Overgangstid gennemføre en Hjelpeforanstaltning, og de mange Problemer, der knytter sig til en dybtgaaende Revision af Aldersrentelovgivningen, hvad vi alle er klar over maa ske, kan ikke tages op lige paa et Øjeblik.

Hvis Regeringen skulde finde det ønskeligt at gaa ind i et Arbejde for at finde Vej frem, vil vi naturligvis gerne medvirke til at finde de Resultater frem, som der kan være Tale om. Det kan ikke nytte at holde Taler om det, som engang skal komme. Jeg tror, de fleste af dem, der har Rentenydernes Kaar i disse Aar, vil sige, at vi kan godt holde mange Taler, men det er ikke det, der er det afgørende. Jeg vil derfor ikke gaa ind i en principiel Drøftelse af de Muligheder, der kan være ved paa et forsikringsmæssigt Grundlag eller paa anden Maade at etablere en Overbygning til Aldersrentelovgivningen. Det er Ting, der nærmere maa overvejes, og det mest naturlige er, at det er Regeringen, som er den førende paa dette Omraade.

Sluttelig skal jeg erklære, at vi er rede til at stemme for det foreliggende Lovforslag og medvirke til dets Gennemførelse, saa at en hurtig og naturlig Hjælp kan komme dem til gode, der trænger mest i denne Situation.

Jensen (Gørding): I alt væsentligt er jeg selvfølgelig enig i, hvad de tre foregaaende Talere har fremsat fra denne Talerstol. Jeg kunde godt have Lyst til at takke det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, fordi han har læst den Pjece, som min Rigsdagsgruppe for Maaneder siden har fundet sig foranlediget til at udarbejde, indeholdende Tanker til Overvejelse af, hvad vi kunde ønske der skulde ske i den nærmeste Fremtid.